ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 80**

26 Μαΐου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 3849

Τροποποίηση του ν. 3213/2003, διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα σχετικά με την Υπηρεσία και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 3213/2003

Άρθρο 1

1. Η περίπτωση ια΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«ια. Οι δικαστικοί και οι εισαγγελικοί λειτουργοί, καθώς επίσης τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3213/2003 (ΦΕΚ 309 Α΄), που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν. 3327/2005 (ΦΕΚ 70 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η δήλωση περιουσιακής κατάστασης του υποχρέου συνοδεύεται από αντίγραφο της φορολογικής του δήλωσης για το προηγούμενο οικονομικό έτος και αντίγραφο του τελευταίου Εντύπου Ε9 που υποβλήθηκε στην αρμόδια ΔΟΥ.»

3. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3213/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Το αντίστοιχο περιεχόμενο του ειδικού εντύπου των δηλώσεων, για τα λοιπά υπόχρεα πρόσωπα, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το έντυπο υπόκειται σε ηλεκτρονική επεξεργασία από αυτοτελή ειδική βάση δεδομένων, που εγκαθίσταται για το σκοπό αυτόν.»

4. Στο άρθρο 3 του ν. 3213/2003 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να ζητά από την Επιτροπή της παραγράφου 2 να διενεργεί έλεγχο σε συγκεκριμένα πρόσωπα τα οποία υποχρεούνται να υποβάλλουν δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 1, όταν υπάρχει σε βάρος τους επώνυμη καταγγελία, η οποία υποβάλλεται απευθείας στον Υπουργό από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή από Ανεξάρτητες Αρχές ή από ελεγκτικά σώματα της δημόσιας διοίκησης ή όταν με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιούνται στοιχεία σε βάρος τους. Όταν η διεξαγωγή του ελέγχου στηρίζεται σε προηγούμενη καταγγελία, τηρείται η ανωνυμία του καταγγέλλοντος.»

5. Τα άρθρα 8 έως 12 του ν. 3213/2003 αναριθμούνται σε 14 έως 18, τα άρθρα 4 έως 7 καταργούνται και στον ίδιο νόμο προστίθενται με τα άρθρα 2 έως 11 του παρόντος νέα άρθρα 4 έως 13.

6. Στο άρθρο 14 (πρώην άρθρο 8) του ν. 3213/2003, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη μπορεί να ζητά από τις αρμόδιες κατά περίπτωση Υπηρεσίες να διενεργούν έλεγχο συγκεκριμένων υπόχρεων σε υποβολή δήλωσης αστυνομικών και λιμενικών, όταν υπάρχει επώνυμη καταγγελία σε βάρος τους η οποία υποβάλλεται απευθείας στον Υπουργό από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή από Ανεξάρτητες Αρχές ή από ελεγκτικά σώματα της δημόσιας διοίκησης ή όταν με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιούνται στοιχεία σε βάρος τους. Όταν η διεξαγωγή του ελέγχου στηρίζεται σε προηγούμενη καταγγελία, τηρείται η ανωνυμία του καταγγέλλοντος.»

Άρθρο 2

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 4 ως εξής:

«Άρθρο 4
Παράνομος πλουτισμός

1. Υπόχρεος σε δήλωση, ο οποίος επωφελούμενος από την ιδιότητά του αποκτά ή προσπορίζει σε τρίτον αθέμιτο περιουσιακό όφελος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.

2. Ο υπαίτιος των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) ευρώ:

(α) αν το αποκτηθέν ή προσπορισθέν αθέμιτο περιουσιακό όφελος υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, ή

(β) αν ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος.

3. Με τις ποινές των παραγράφων 1 και 2 τιμωρούνται και οι τρίτοι που πορίζονται το αθέμιτο όφελος που προκύπτει από τα αδικήματα των παραγράφων 1 και 2 εν γνώσει της τέλεσης αυτών από τον υπόχρεο σε δήλωση.

4. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται, εφόσον η πράξη του υπόχρεου σε δήλωση ή του τρίτου δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.»

Άρθρο 3

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 5 ως εξής:

«Άρθρο 5
Προσφορά για άσκηση επιρροής

1. Όποιος αξιώνει, λαμβάνει ή δέχεται υπόσχεση οικονομικού ανταλλάγματος για τον ίδιο ή τρίτο, προκειμένου ο ίδιος ή ο τρίτος να ασκήσει επιρροή σε πρόσωπο υπόχρεο σε δήλωση ώστε να λάβει απόφαση που ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ έως επτακόσιες πενήντα χιλιάδες (750.000) ευρώ. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και αυτός που υπόσχεται ή προσφέρει οικονομικό αντάλλαγμα σε άλλον, προκειμένου αυτός που το λαμβάνει ή τρίτος να ασκήσει επιρροή σε πρόσωπο υπόχρεο σε δήλωση ώστε να λάβει απόφαση που ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα. Σε κάθε περίπτωση, είναι αδιάφορο αν η επιρροή ασκήθηκε ή όχι ή αν η επιρροή που ασκήθηκε οδηγεί ή όχι στο σκοπούμενο αποτέλεσμα.

2. Εάν η αξία των ανταλλαγμάτων υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ ή αν ο υπαίτιος ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) ευρώ.»

Άρθρο 4

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 6 ως εξής:

«Άρθρο 6
Μη υποβολή ή υποβολή ανακριβούς δήλωσης

1. Υπόχρεος σε δήλωση που παραλείπει να υποβάλλει δήλωση ή υποβάλλει ανακριβή ή ελλιπή δήλωση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

2. Ο υπαίτιος των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, αν η συνολική αξία της αποκρυπτόμενης περιουσίας του ιδίου και των λοιπών προσώπων για τα οποία αυτός οφείλει να υποβάλει δήλωση υπερβαίνει συνολικά το ποσό των τριακοσίων (300.000) χιλιάδων ευρώ, ανεξαρτήτως αν η απόκρυψη επιχειρείται με τη μη υποβολή δήλωσης ή την υποβολή ελλιπούς ή ανακριβούς δήλωσης.

3. Αν οι πράξεις της παραγράφου 1 τελέστηκαν από αμέλεια, επιβάλλεται χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ.»

Άρθρο 5

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 7 ως εξής:

«Άρθρο 7
Παρακώλυση ελέγχου - Μη σύννομη δημοσίευση δήλωσης

1. Τρίτος, ο οποίος αρνείται την παροχή στοιχείων και πληροφοριών, καθώς και όποιος παρεμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τον έλεγχο που διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος δημοσιεύει τη δήλωση περιουσιακής κατάστασης υπόχρεου ή υπόχρεων προσώπων με τρόπο που αντιβαίνει στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 2.»

Άρθρο 6

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 8 ως εξής:

«Άρθρο 8
Συμμετοχή σε εξωχώρια εταιρεία

1. Στα μέλη της Κυβέρνησης, στους Υφυπουργούς, στους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Εθνικό ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στον γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς και ειδικούς γραμματείς Υπουργείων, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, στους νομάρχες και τους δημάρχους, στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, στους προέδρους, διοικητές, υποδιοικητές και γενικούς διευθυντές πιστωτικών ιδρυμάτων, που ελέγχονται από το κράτος, καθώς επίσης στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ΄ και ι΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 απαγορεύεται να συμμετέχουν είτε οι ίδιοι είτε με παρένθετα πρόσωπα στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση εξωχώριων εταιρειών.

2. Η κατά παράβαση της παραγράφου 1 άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε εξωχώρια εταιρεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

Άρθρο 7

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 9 ως εξής:

«Άρθρο 9
Γενικές ποινικές διατάξεις

1. Όπου στις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων προβλέπεται αθροιστικά ποινή στερητική της ελευθερίας και χρηματική, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 83 περ. ε΄ του Ποινικού Κώδικα.

2. Στον υπαίτιο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 4, 5, 6 παράγραφοι 1 και 2 και 8 παράγραφος 2 επιβάλλεται και αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, αν η ποινή είναι φυλάκιση, και από δύο (2) έως δέκα (10) έτη, αν η ποινή είναι κάθειρξη. Η έκπτωση του υπαιτίου από το αιρετό δημόσιο, δημοτικό ή κοινοτικό αξίωμα ή τη δημόσια, δημοτική ή κοινοτική θέση που κατέχει, ως συνέπεια της αποστέρησης των πολιτικών του δικαιωμάτων, επέρχεται αυτοδικαίως μόλις η καταδικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη και δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 64 του Ποινικού Κώδικα.

3.α. Τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν προϊόν κάποιου από τα αδικήματα των άρθρων 4 και 5 ή που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από προϊόν τέτοιων αδικημάτων δημεύονται με την καταδικαστική απόφαση.

Αν τα παραπάνω περιουσιακά στοιχεία έχουν αναμιχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η περιουσία αυτή υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία των αναμειχθέντων περιουσιακών στοιχείων. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που προέρχονται από την αξιοποίηση του προϊόντος κάποιου από τα αδικήματα των άρθρων 4 και 5 ή από περιουσία που αποκτήθηκε με τα προϊόντα αυτά ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμιχθεί, υπόκεινται επίσης σε δήμευση στον ίδιο βαθμό, όπως τα προϊόντα του αδικήματος.

β. Τα περιουσιακά στοιχεία που δεν δηλώθηκαν στην περίπτωση κάποιου από τα αδικήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 δημεύονται με την καταδικαστική απόφαση, εκτός αν ο υπαίτιος αποδεικνύει τη νόμιμη προέλευσή τους.

γ. Το μερίδιο συμμετοχής που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στον υπαίτιο του αδικήματος της παραγράφου 2 του άρθρου 8 και τα προϊόντα, το εισόδημα ή τα άλλα οφέλη που αποκτήθηκαν από το μερίδιο αυτό ή τη συμμετοχή στη διοίκηση της εξωχώριας εταιρείας δημεύονται υποχρεωτικά με την καταδικαστική απόφαση.

δ. Αν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτο σε βάρος του οποίου δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί δήμευση, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαιτίου ίσης αξίας με αυτά κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης, όπως προσδιορίζονται από το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι το ποσό της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία για δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση.

4. Η διάταξη του άρθρου 263Β του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και στα εγκλήματα των άρθρων 4, 5 και 8 παρ. 2 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 8

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 10 ως εξής:

«Άρθρο 10
Ποινική διαδικασία

1. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 έως 8, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 62, 85 και 86 παράγραφοι 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου για την ποινική ευθύνη των Υπουργών, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και ενεργείται απευθείας ανάκριση στο Εφετείο, ύστερα από παραγγελία του εισαγγελέα και ορισμό του εφέτη ανακριτή από την Ολομέλεια του οικείου Εφετείου.

Προς το σκοπό αυτόν, στην αρχή κάθε δικαστικού έτους, η Ολομέλεια του Εφετείου Αθηνών ορίζει δύο εφέτες ανακριτές, με τους αναπληρωτές τους, και η Ολομέλεια των υπολοίπων Εφετείων της χώρας έναν εφέτη ανακριτή, με τον αναπληρωτή του. Για την κατηγορία, εφόσον αυτή έχει χαρακτήρα κακουργήματος, αποφαίνεται το συμβούλιο εφετών σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των πράξεων αυτών είναι το τριμελές εφετείο σε πρώτο βαθμό και το πενταμελές εφετείο σε δεύτερο βαθμό.

3. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

Άρθρο 9

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 11 ως εξής:

«Άρθρο 11
Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης
περιουσιακών στοιχείων

1. Όταν η τακτική ανάκριση αφορά κάποιο από τα αδικήματα των άρθρων 4, 5, 6 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, μπορεί ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, να απαγορεύσει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να υπαχθούν σε δήμευση σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 9. Σε περίπτωση διεξαγωγής προκαταρκτικής εξέτασης, η απαγόρευση της κίνησης των λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή του ανοίγματος των θυρίδων μπορεί να διαταχθεί από το δικαστικό συμβούλιο. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του συμβουλίου επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου ή του τρίτου, δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό, τίτλο, χρηματοπιστωτικό προϊόν ή θυρίδα και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στο νόμιμο εκπρόσωπο του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού ή στον διευθυντή του υποκαταστήματος του τόπου όπου εδρεύει ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας. Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή κοινής θυρίδας, επιδίδεται και στον τρίτο.

2. Η απαγόρευση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει από τη χρονική στιγμή της επίδοσης στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοπιστωτικό οργανισμό της διάταξης του ανακριτή ή του βουλεύματος. Από τότε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Διευθυντικό στέλεχος ή υπάλληλος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού, που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή.

3. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να διατάξει την απαγόρευση εκποίησης ορισμένου ακινήτου του κατηγορουμένου. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορουμένου και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στον προϊστάμενο του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε. Κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη που εγγράφεται στα βιβλία του υποθηκοφυ-

λακείου ή κτηματολογικού γραφείου μετά την εγγραφή της πιο πάνω σημείωσης είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

4. Ο κατηγορούμενος, σε βάρος του οποίου διενεργείται προκαταρκτική εξέταση και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διάταξης του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος, με αίτηση που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή στον εισαγγελέα, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την επίδοση σε αυτόν τις διάταξης ή του βουλεύματος. Η υποβολή της αίτησης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διάταξης ή του βουλεύματος. Η διάταξη ή το βούλευμα μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, αν προκύψουν νέα στοιχεία.»

Άρθρο 10

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 12 ως εξής:

«Άρθρο 12
Καταλογισμός

Εις βάρος του ελεγχομένου καταλογίζεται χρηματικό ποσό ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος, το οποίο απέκτησε ο ίδιος, ο/η σύζυγός του ή ανήλικο τέκνο του, εφόσον η προέλευση του περιουσιακού οφέλους δεν δικαιολογείται. Ο καταλογισμός γίνεται υπέρ του Δημοσίου από το αρμόδιο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.»

Άρθρο 11

1. Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 13 ως εξής:

«Άρθρο 13
Περιορισμοί διενέργειας χρηματιστηριακών συναλλαγών

1. Οι περιορισμοί των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 32 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α΄) επεκτείνονται στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στον γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, στους νομάρχες και στους δημάρχους, καθώς επίσης στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ΄, ι΄ και ια΄ της παραγράφου 1 του παρόντος νόμου. Στους ίδιους περιορισμούς υπόκεινται οι πρόεδροι, οι διοικητές, οι υποδιοικητές και οι γενικοί διευθυντές πιστωτικών ιδρυμάτων που ελέγχονται από το κράτος, όταν ενεργούν ατομικά, καθώς και για λογαριασμό των συζύγων και των ανήλικων τέκνων τους.

2. Ως επιτροπές κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 2843/2000 θεωρούνται οι αντίστοιχες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.»

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ**

Άρθρο 12

Το άρθρο 238 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 238
Δήμευση

1. Στις περιπτώσεις των άρθρων 235, 236 και 237 η απόφαση διατάσσει να δημευτούν τα δώρα και όποια άλλα περιουσιακά στοιχεία δόθηκαν, καθώς και εκείνα που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από αυτά. Αν τα εν λόγω προϊόντα έχουν αναμιχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η σχετική περιουσία υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία του αναμειχθέντος προϊόντος. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα εν λόγω προϊόντα, από περιουσία που αποκτήθηκε με τα εν λόγω προϊόντα ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμιχθεί υπόκεινται επίσης σε δήμευση στον ίδιο βαθμό, όπως τα προϊόντα του αδικήματος.

2. Αν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτον, σε βάρος του οποίου δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί δήμευση, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαιτίου ίσης αξίας με αυτά κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης, όπως την προσδιορίζει το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι το ποσό της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία για δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση.»

Άρθρο 13

Το άρθρο 252 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 252
Παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου

1. Ο υπάλληλος που εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 248, 249, 250 και 251, παραβαίνοντας τα καθήκοντά του, γνωστοποιεί σε άλλον:

α) πράγμα, το οποίο γνωρίζει μόνο λόγω της υπηρεσίας του ή

β) έγγραφο που είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, αν τέλεσε κάποια από τις πράξεις αυτές με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών.

2. Όποιος, υπηρετώντας με οποιαδήποτε σχέση στο Πολιτικό Γραφείο του Πρωθυπουργού, των Υπουργών ή των Υφυπουργών, όπως ιδίως με την ιδιότητα ειδικού συνεργάτη, ειδικού συμβούλου, μετακλητού διοικητικού υπαλλήλου, αποσπασμένου ή με ανάθεση καθηκόντων υπαλλήλου, εργαζομένου με σύμβαση έργου ή και ως μέλος ομάδων εργασίας ή επιτροπών, γνωστοποιεί σε άλλον: α) πληροφορία την οποία γνωρίζει μόνο λόγω της υπηρεσίας του ή β) έγγραφο που του είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Αν ενεργεί με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος ή για να βλάψει το κράτος ή άλλον, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

3. Με τις ποινές των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται και ο τρίτος, ο οποίος χρησιμοποιεί την πληροφορία ή το έγγραφο εν γνώσει της προέλευσής του, με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος ή για να βλάψει το κράτος ή άλλον.

Δεν αποτελεί άδικη πράξη, η χρησιμοποίηση, εντός του αναγκαίου μέτρου, της πληροφορίας ή του εγγράφου,

που γίνεται για την ικανοποίηση του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος της ενημέρωσης της κοινής γνώμης.»

Άρθρο 14
Στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων

1. Το άρθρο 263 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 263

1. Στον υπάλληλο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι και 261, επιβάλλεται πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει διαφορετικά.

Ειδικά, η έκπτωση του υπαιτίου από τη θέση ή το αξίωμα που κατείχε, ως συνέπεια της αποστέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων, επέρχεται αυτοδικαίως μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη και δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 64. Στον τρίτο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι 261 μπορεί συγχρόνως το δικαστήριο να απαγγείλει και πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων (άρθρο 61).

2. Η διάταξη του άρθρου 238 εφαρμόζεται αναλόγως σε όλα τα εγκλήματα των άρθρων 239 έως 261, εφόσον έχουν εξασφαλίσει στους υπαιτίους περιουσιακά οφέλη.»

2. Στο άρθρο 159 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου δεύτερου του ν. 3666/2008 (ΦΕΚ 105 Α΄), προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263Β έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 15

1. Στον Ποινικό Κώδικα προστίθεται άρθρο 263Β ως εξής:

«Άρθρο 263Β
Μέτρα προστασίας και επιείκειας για όσους συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς

1. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παράγραφοι 1 και 2 και 237 παράγραφος 3 ή ο συμμέτοχος στις πράξεις των άρθρων 235, 237 παράγραφοι 1 και 2 και 239 έως 261 καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται από υπάλληλο, συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές υπαλλήλου ή δικαστικού λειτουργού, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι των άρθρων 99 επόμενα. Το συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσης ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των προσφερόμενων στοιχείων. Την αναστολή της δίωξης μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία προσφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Αν μετά την αναστολή της ποινικής δίωξης προκύψει ότι τα προσφερθέντα από τον υπαίτιο στοιχεία δεν ήταν επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του υπαλλήλου ή του δικαστικού λειτουργού, το σχετικό βούλευμα ή απόφαση ανακαλείται και συνεχίζεται κατά του υπαιτίου η ανασταλείσα ποινική δίωξη.

2. Υπάλληλος, υπαίτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 261, καθώς και του άρθρου 390 ή συμμέτοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση σημαντικά υπερέχουσα της δικής του και ο ίδιος μεταβιβάζει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των πιο πάνω εγκλημάτων.

3. Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 261 και 390 ή πράξεων νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται άμεσα από τις συγκεκριμένες εγκληματικές δραστηριότητες, προσφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές ατόμων που διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης και την αμελλητί παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία προσφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν ταχθεί.

Εάν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Εάν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταδίκης από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμέτοχος που προσέφερε τα αποδεικτικά στοιχεία τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

4. Εάν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω παραγραφής του αδικήματος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εδάφιο β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι των άρθρων 99 επόμενα, εφόσον:

α) στην ίδια Βουλευτική Περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας επήλθε η παραγραφή και το αργότερο έως το πέρας της πρώτης τακτικής Συνόδου της επόμενης Βουλευτικής Περιόδου, συσταθεί εξεταστική επιτροπή, και

β) η επιτροπή κρίνει τα προσφερόμενα στοιχεία επαρκή.

Η εξεταστική επιτροπή αποφασίζει, αφού λάβει υπόψη της εισήγηση Εφέτη, στον οποίο ανατέθηκε έρευνα για

τη διαπίστωση της επάρκειας των στοιχείων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 147 του Κανονισμού της Βουλής.»

2. Υπάλληλος ο οποίος καταγγέλλει την τέλεση κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 235 έως 261 του Ποινικού Κώδικα και με βάση την καταγγελία του ασκείται ποινική δίωξη σε βάρος ενός ή περισσότερων υπαλλήλων, μπορεί, μετά από αίτημά του να μεταταχθεί, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων με απόφαση του οικείου Υπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία, εφόσον υπάρχουν σε αυτή κενές οργανικές θέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 16

1. Στο τέλος του άρθρου 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3160/2003 (ΦΕΚ 165 Α΄), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στα εγκλήματα των άρθρων 235 έως 261 του Ποινικού Κώδικα, όταν τελούνται με δόλο και συναρτώνται με την επιδίωξη ή εξασφάλιση οφέλους από την πλευρά του υπαλλήλου, η διεξαγωγή της ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο γίνεται κατά απόλυτη προτεραιότητα.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη.»

3. Στο άρθρο 59 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλεται μήνυση ή έγκληση σε βάρος Ειδικών Επιθεωρητών ή Επιθεωρητών-Ελεγκτών του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και όλων των Σωμάτων και Υπηρεσιών Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 αντίστοιχα για παράβαση των άρθρων 224, 229, 242, 259, 362, 363 Ποινικού Κώδικα, που τέλεσαν με πόρισμα, έκθεση ή κατάθεση κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή ελέγχου ή εξαιτίας αυτών, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 31 και 43 παρ. 1 εδάφιο β΄) ή την ένορκη διοικητική εξέταση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης που ασκήθηκε κατά του υπαιτίου με βάση την έκθεση, το πόρισμα ή την κατάθεση των ανωτέρω, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.»

4. Το άρθρο 359 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 359
Αποχώρηση και νέα εξέταση μαρτύρων

1. Όταν τελειώσει η εξέταση του μάρτυρα, αυτός παραμένει στο ακροατήριο έως το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, εκτός αν το δικαστήριο του επιτρέψει να αποχωρήσει με τη συναίνεση του εισαγγελέα και των διαδίκων. Εκείνος που διευθύνει τη συζήτηση έχει το δικαίωμα με αίτηση του εισαγγελέα, των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως να διατάξει να αποχωρήσουν από το ακροατήριο μερικοί ή όλοι οι μάρτυρες που εξετάστηκαν ή να εξεταστούν και πάλι μόνοι ή με την παρουσία άλλων μαρτύρων.

2. Οι Ειδικοί Επιθεωρητές και οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και όλων των Σωμάτων και Υπηρεσιών Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002, όταν εξετάζονται ως μάρτυρες στο ακροατήριο, αποχωρούν μόλις ολοκληρωθεί η εξέτασή τους, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του διατάξει να παραμείνουν μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Δαπάνες ιατρικές, νοσηλευτικές και αποκατάστασης, προσωπικού Καταστημάτων Κράτησης κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης 58819/7.4.2003 (Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας Γενικών Καταστημάτων Κράτησης τύπου Α΄ και Β΄), συμπεριλαμβανομένων και των υπαλλήλων εξωτερικής φρούρησης, που είναι θύματα εγκλημάτων βίας από πρόθεση, όπως τούτα προσδιορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του ν. 3811/2009 (ΦΕΚ 231 Α΄), τα οποία προκάλεσαν αναπηρία ή βαριά παραμόρφωση και έχουν τελεστεί στην ημεδαπή από 1.1.2010 και έπειτα, μπορεί να καλύπτονται ολικά ή εν μέρει από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε βάρος του προϋπολογισμού του, πέραν των όσων δαπανών καλύπτει ο οικείος ασφαλιστικός φορέας τους.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται το ύψος και ο δικαιούχος της αποζημίωσης, στην οποία συνυπολογίζεται και οποιοδήποτε άλλο ποσό έχει τυχόν εισπραχθεί από το δράστη ή οποιαδήποτε άλλη πηγή.

Άρθρο 18

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 9
Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ)

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, ως μέλη.

Ο Ειδικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Δι-

εύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατουμένου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατό στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών, που αποφασίζει σχετικά.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 1 του ν. 3090/2002 (ΦΕΚ 329 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου, με την ονομασία «Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης».»

Άρθρο 20

Η παράγραφος 2 του άρθρου 187 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Όποιος με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διερμηνέων ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση της παραγράφου 1 τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) έτη και με χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ. Όποιος στις παραπάνω περιπτώσεις ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία όχι μόνο του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση της παραγράφου 1, αλλά και άλλου εγκλήματος, από εκείνα που απαριθμούνται στην ίδια παράγραφο, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.»

Άρθρο 21

1. Οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών, όταν οι κενές οργανικές θέσεις εισηγητών στο Ελεγκτικό Συνέδριο δεν επαρκούν, διορίζονται σε προσωποπαγείς θέσεις. Οι θέσεις αυτές συστήνονται με την απόφαση διορισμού και καταργούνται μόλις κενωθούν αντίστοιχες οργανικές.

2. Η περίπτωση γ) της παραγράφου 6 του άρθρου 15 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3841/2010 (ΦΕΚ 55 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) έχουν κριθεί μη προακτέοι στον επόμενο βαθμό από αυτόν που κατέχουν, και».

Άρθρο 22
Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται:

α) ο ν. 3933/1959 (ΦΕΚ 31 Α΄) και το ν.δ. 4016/1959 (ΦΕΚ 237 Α΄),

β) η παράγραφος 2 του άρθρου 19 του π.δ. 5/2008 (ΦΕΚ 17 Α΄), καθώς επίσης

γ) η παράγραφος 3 του άρθρου 236 ΠΚ και η παράγραφος 4 του άρθρου 237 ΠΚ.

Άρθρο 23

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

(Παραγγέλομε την δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.)

Αθήνα, 25 Μαΐου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ	**Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ	**ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 26 Μαΐου 2010

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

01000802605100008

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster.et@et.gr